

INSTRUKCJA REDAKCYJNA PUBLIKACJI NAUKOWYCH WYDAWANYCH PRZEZ MUZEUM ŁAZIENKI KRÓLEWSKIE

OBJĘTOŚĆ, ZAWARTOŚĆ

1. Dopuszczalna objętość tekstów wynosi minimum 0,5 arkusza wydawniczego (1 arkusz to 40 000 znaków ze spacjami i przypisami dolnymi).
2. Zaleca się, aby teksty były zaopatrzone w:
 - a) streszczenie w jęz. polskim do 1800 znaków,
 - b) pięć słów kluczowych oraz bibliografię, obejmującą przywoływane w przypisach pozycje,
 - c) biogram autora zawierający: informacje o stopniu/tytule naukowym, afiliacji, zajmowanym stanowisku, zainteresowaniach badawczych (do 800 znaków),
 - d) w przypadku monografii należy do tekstu głównego dołączyć spis treści i wykaz skrótów.

TYTUŁY, CYTATY, PISOWNIA NAZWISK

1. Tytuły

- a) Druki: tytuły dzieł i dokumentów piszemy kursywą, tytuły rozdziałów i fragmentów dzieł (dokumentów) — w cudzysłowie, tytuły domyślne i utarte określenia tytułowe — dużą literą bez wyróżnień.
- b) Rękopisy: oryginalne tytuły i incipity dokumentów, referatów itp. piszemy w cudzysłowie, tytuły nadane przez autora tekstu – bez cudzysłowu.

2. Cytaty

- a) Źródła cytowane w tekście podaje się w tłumaczeniu (wyjątkowo w oryginale); w przypisach zaś zawsze w języku oryginału.
- b) Opuszczenia w cytowanym tekście sygnalizujemy wielokropkiem w nawiasach prostokątnych: [...].

3. Pisownia imion, nazwisk i innych wyrażen określających osoby

Stosujemy oryginalną pisownię imion i nazwisk w ojczystym języku osób wzmiankowanych lub stosujemy transkrypcję z formą transliterowaną (w mianowniku, w nawiasie) np. Szewczenko (Ševcenko). Powyższe nie dotyczy osób powszechnie znanych, władców i świętych. W wypadku spolonizowanych cudzoziemców można stosować formę polską.

SKRÓTY, DATY I INNE OKREŚLENIA CZASU, LICZEBNIKI

1. Skróty

a) W tekstach stosujemy ogólnie przyjęte skróty: itd., m.in., etc.

b) Pisownia określeń „wiek”, „rok”:

- przed — rozwinięte, np. w wieku XVI, w roku 1928;
- po — skrócone, np. w XVI w., w 1928 r.

2. Liczebniki

1. Stosujemy zapis cyfrowy z oddzielaniem spacją rzędów wielkości, np. 22 486, 234 410.

2. Stosujemy zapis cyfrowy z zastosowaniem skrótów: tys., mln, mld, np. 2 tys., 5 mln, 10 mld.

3. Daty w tekście

a) miesiąc słownie, np. 5 marca 1910 r.;

b) okresy od do: np. 1–10 maja 1900 r., 1 maja–10 czerwca 1900 r.;

c) w określeniach typu „w drugiej połowie”, „lata osiemdziesiąte” nie stosujemy cyfr.

PRZYPISY

1. Stosujemy wyłącznie przypisy dolne.

2. W przypisach stosujemy skróty takie jak w tekście oraz skróty łacińskie: ibidem, idem, eadem, iidem, eaedem, op. cit., loc. cit.

3. Stosujemy polskie określenia skrótowe: wyd., oprac., red. (nie pod red.).

4. Po incipitach prac wielokrotnie cytowanych nie umieszczamy wielokropka.

BIBLIOGRAFIA ZAŁĄCZNIKOWA WG PRZYKŁADU:

1. Książka autorska

I. Kopania, *Rzeczy – ogrody – wyobraźnia. Chiny w kulturze Rzeczypospolitej czasów Stanisława Augusta*, Warszawa 2012.

2. Publikacja zbiorowa (z redaktorem)

Francusko-polskie relacje artystyczne w epoce nowożytnej, red. A. Pieńkos, A. Rosales-Rodriguez, Warszawa 2010.

3. Tłumaczenie polskie

M. Fumaroli, *Kiedy Europa mówiła po francusku*, tłum. W. Brzozowski, J. M. Kłoczowski, Warszawa 2017.

4. Artykuł (rozdział itp.)

K. Mikocka-Rachubowa, *André Le Brun i francuskie inspiracje w sztuce dworu Stanisława Augusta* [w:] *Francusko-polskie relacje artystyczne w epoce nowożytnej*, red. A. Pieńkos, A. Rosales-Rodriguez, Warszawa 2010, s. 207–214.

5. Artykuł w czasopiśmie

J. Ostrowski, *Nurt egzotyczny w architekturze Stanisława Leszczyńskiego w Lotaryngii*, „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki. Teoria i Historia” 1972, nr 3, s. 161-176.

6. Opis publikacji elektronicznej i źródła internetowe

Należy podać typ nośnika w nawiasach kwadratowych, wersję, datę aktualizacji. W przypadku stron internetowych podajemy datę dostępu w nawiasach kwadratowych. Link do strony podajemy po kropce i wyrażeniu: Dostęp:

np.

P. Morawski, *Teatr w Łazienkach Królewskich w czasach Stanisława Augusta* [10.07.2020]. Dostęp: <https://www.lazienki-krolewskie.pl/pl/edukacja/baza-wiedzy/teatr-w-lazienkach-krolewskich-w-czasach-stanislawa-augusta>.

7. Prace niepublikowane

W bibliografii umieścić możemy dzieło oczekujące na druk, po recenzjach i poprawkach. W opisie takim dodajemy uwagę: w druku. Możliwe jest także przywołanie dzieła utrwalonego, po recenzjach, niewydanego drukiem.

np.

T. D. S. Urstad, *The Works of Sir Charles Hanbury Williams*, niepublikowana praca doktorska, University of Cambridge 1987.

8. Opis bibliograficzny map

Mapy i plany, jeżeli wydane zostały samodzielnie, opisujemy analogicznie jak publikacje książkowe (jako autora podajemy kartografa). Po tytule należy podać skalę mapy.

OGÓLNE ZASADY DOTYCZĄCE BIBLIOGRAFII

1. W opisach publikacji obcojęzycznych podajemy skróty właściwe dla danego języka.
2. W wypadku pracy tłumaczonej należy podać język oryginału i datę wydania, z którego dokonano tłumaczenia.
3. W opisach bibliograficznych prac opublikowanych w słowiańskich alfabetach cyrylickich stosujemy alfabet cyryliccki lub transliterację.
4. Opisy archiwaliów i rękopisów modernizujemy zgodnie z zasadami określonymi w „Instrukcji wydawniczej dla źródeł historycznych od XVI do połowy XIX wieku” (Wrocław 1953).
5. Nie modernizujemy opisów bibliograficznych starodruków, modernizujemy ortografię tekstów dziewiętnasto- i dwudziestowiecznych.

ILUSTRACJE

1. Prosimy o przesłanie listy ilustracji, które miałyby zostać zamieszczone w publikacji, ponumerowanych zgodnie z odnośnikami w tekście.
2. Podpisy ilustracji, zamieszczane na końcu publikacji zbiorowej, przygotowujemy w następujący sposób:

Imię i nazwisko twórcy, tytuł kursywą, data powstania, technika wykonania, miejsce przechowywania, numer inwentarzowy, nota copyright, imię i nazwisko autora fotografii, np.:

Marcello Bacciarelli, *Portret Stanisława Augusta w kapeluszu z piórami*, po 1780, olej, płótno, Muzeum Narodowe w Warszawie, nr inw. MP 201, Copyright by Ligier Piotr, Muzeum Narodowe w Warszawie.

Johann Peter Pichler według obrazu Jana Chrzyciela Lampiego, *Portret Stanisława Augusta*, tzw. z kartką papieru, 1791, Muzeum Łazienki Królewskie, nr inw. ŁKr 999, fot. Andrzej Kotlarski.